

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9So/206/2014
Identifikačné číslo spisu:	6013201798
Dátum vydania rozhodnutia:	30.09.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:6013201798.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: M., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., zastúpeného: JUDr. Ingridou Linkešovou, advokátkou, so sídlom Horná 32, Banská Bystrica, proti odporkyni: Sociálnej poisťovni, ústrediu, so sídlom Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 21Sd/424/2013-62 zo dňa 30.10.2014 v časti trov konania, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 21Sd/424/2013-62 zo dňa 30. októbra 2014 v napadnutej časti, týkajúcej sa trov konania, p o t v r d z u j e .
Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením, č. k. 21Sd/424/2013-62 zo dňa 30.10.2014, Krajský súd v Banskej Bystrici zastavil konanie podľa § 250d ods. 3 v spojení s § 250h ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v účinnom znení (ďalej len „O. s. p.“), pretože navrhovateľ vzal späť návrh na preskúmanie rozhodnutia odporkyne č. XXX XXX XXXX zo dňa 16.04.2013 o zamietnutí žiadosti o priznanie invalidného dôchodku. O trovách konania rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení rozhodnutia krajský súd uviedol, že napadnutým rozhodnutím odporkyňa zamietla žiadosť navrhovateľa o priznanie invalidného dôchodku z 03.04.2013, pretože posudkový lekár neuznal navrhovateľa za invalidného. V rámci preskúmavacieho konania na základe posudku z 26.08.2014, z ktorého vyplynul vznik invalidity navrhovateľa od 11.06.2014, odporkyňa rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X-I z 24.09.2014 zrušila predchádzajúce rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o priznanie invalidného dôchodku a rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X-II z 24.09.2014 priznala navrhovateľovi invalidný dôchodok od 11.06.2014. Rozhodnutie v časti trov konania krajský súd odôvodnil tým, že podmienky pre priznanie náhrady trov konania navrhovateľovi v zmysle § 146 ods. 2 O.s.p. neboli splnené, pretože k späťvzatiu opravného prostriedku nedošlo v dôsledku správania sa alebo zavinenia odporkyne. Invalidný dôchodok nebol priznaný spätne od dátumu, od ktorého ho navrhovateľ žiadal priznať, ale až od 11.06.2014 v dôsledku nepriaznivého vývoja jeho zdravotného stavu. Ku dňu podania

žiadosti o priznanie invalidného dôchodku medicínske predpoklady pre vznik invalidity neboli naplnené.

Rozhodnutie krajského súdu napadol navrhovateľ včas odvolaním v časti výroku o trovách konania. V odvolaní uviedol, že vyčíslenie trov konania doručil súdu prostredníctvom právnej zástupkyne spolu so späťvzatím návrhu, a to na výzvu krajského súdu, či vzhľadom na nové rozhodnutie odporkyne berie svoje odvolanie späť. Nesúhlasil s tvrdením krajského súdu, že žiadal priznať invalidný dôchodok spätne. Uviedol, že zo samotného návrhu je zrejmá navrhovateľova žalobná požiadavka, aby došlo k zrušeniu rozhodnutia odporkyne, a aby mu bol priznaný invalidný dôchodok. Rovnako nesúhlasil s názorom krajského súdu, ktorý úspech navrhovateľa v konaní odvodil od doby, kedy bola navrhovateľovi priznaná invalidita. Na podporu svojich tvrdení navrhovateľ poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR vo veci 7MCdo 4/2010 zo dňa 14.09.2011 a uznesenie Najvyššieho súdu SR vo veci 3Sžo 225/2010 zo dňa 25.10.2010, pričom prípad považoval za príklad späťvzatia následkom neskoršieho správania sa odporkyne. Namietal, že aj krajský súd uznal, že rozhodnutím odporkyne zo dňa 24.09.2014 došlo k vyhoveniu návrhu navrhovateľa, a preto výzvou zo dňa 09.10.2014 upozornil právnu zástupkyňu navrhovateľa na možnosť zastavenia konania, t.j. na postup podľa ustanovenia § 250o O.s.p. Odporkyňa vydaním nového rozhodnutia v celom rozsahu vyhovel návrhu navrhovateľa, a teda dôvodne podaný návrh bol vzatý späť pre správanie odporkyne. Boli preto splnené podmienky na postup podľa § 146 ods. 2 O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnuté uznesenie v súlade s § 214 ods. 2 písm. c) O. s. p. bez nariadenia pojednávania, a dospel jednomyselne k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporcu.

Z opravného prostriedku navrhovateľa zo dňa 11.06.2013 vyplýva, že navrhovateľ sa domáhal preskúmania rozhodnutia odporkyne č. XXX XXX XXXX zo dňa 03.04.2013, ktorým bola zamietnutá jeho žiadosť o invalidný dôchodok. Nesúhlasil s percentuálnou mierou zníženia pracovnej schopnosti, určenou posudkovou lekárkou pred vydaním rozhodnutia odporkyne zo dňa 03.04.2013. Z podaného opravného prostriedku je zrejmé, že navrhovateľ sa domáhal uznania invalidity a priznania invalidného dôchodku už v roku 2013. Neskoršie priznanie nároku na invalidný dôchodok od 11.06.2014 (rozhodnutím č. XXX XXX XXXX O-II z 24.09.2014), nemožno považovať za úplne vyhoviecie opravnému prostriedku vo vzťahu k požiadavkám navrhovateľa. Odporkyni nemožno pričítať zavinenie na zastavení konania, keďže nezmenila svoje rozhodnutie v tom zmysle, že by priznala navrhovateľovi invalidný dôchodok už za obdobie, kedy navrhovateľ podal žiadosť o invalidný dôchodok (03.04.2013). Priznanie invalidného dôchodku od 11.06.2014 bolo dôsledkom nepriaznivého vývoja (zhoršenia) zdravotného stavu navrhovateľa oproti stavu konštatovanému v posudku posudkového lekára z 03.04.2013, a teda dôsledkom až následného vzniku invalidity dňom 11.06.2014. Keďže nebolo možné konštatovať zavinenie zastavenia konania odporkyne, neprichádzala do úvahy aplikácia § 146 ods. 2 O.s.p. K odvolacej námietke navrhovateľa, že prvostupňový súd nesprávne upozornil navrhovateľa na možnosť postupu podľa § 250o O.s.p. nie je podstatná, lebo bolo na rozhodnutí navrhovateľa, či svoj opravný prostriedok zoberie späť, alebo či na ňom, teda na priznaní invalidného dôchodku od 03.04.2013, bude trvať. Konanie nebolo zastavené podľa § 250o O.s.p. z dôvodu, že by správny orgán vydaním nového rozhodnutia vyhovel návrhu, ale podľa § 250d ods. 3 O.s.p. na základe späťvzatia opravného prostriedku ako dispozitívneho úkonu navrhovateľa.

Z uvedených dôvodov prvostupňový súd správne rozhodol, keď žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal a preto odvolací súd uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 21Sd/424/2013-62 zo dňa 30.10.2014 podľa § 219 ods. 1 O.s.p., v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá a § 250l ods. 2 O.s.p. v napadnutej časti ako vecne správne potvrdil.

Podľa § 224 O.s.p. ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a analogicky podľa § 146 ods. 2 O. s. p., keďže výsledok konania je obdobný ako pri zastavení konania, a v odvolacom konaní úspešnej odporkyni náhradu trov konania nepriznal, keďže jej v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.